

1. Zdolność procesowa dziecka

Zgodnie z częścią ogólną kodeksu cywilnego każdy człowiek ma zdolność prawną. Osoby poniżej 18. roku życia mają ograniczoną zdolność do czynności prawnych. Sąd może rozszerzyć ograniczoną zdolność do czynności prawnych przysługującą dzieciom, które ukończyły 15. rok życia, jeżeli będzie to leżało w ich interesie i jeżeli dziecko osiągnęło odpowiedni stopień dojrzałości. Aby samodzielnie wnieść sprawę do sądu, powód w Estonii musi mieć ukończone 15 lat.

2. Dostępność rozwiązań pozwalających dostosować przebieg postępowania do potrzeb małoletniego/nieletniego

Informacje na temat [systemów sądowych](#) można uzyskać, odwiedzając odpowiednią stronę na europejskim portalu „e-Sprawiedliwość”.

Sprawy dotyczące dzieci, które popełniły przestępstwo, ale które nie osiągnęły minimalnego wieku odpowiedzialności karnej (14 lat), rozpoznają komisje ds. nieletnich. Decyzje komisji w pierwszej kolejności weryfikuje gubernator prowincji, a późniejsze skargi na te decyzje rozpoznają sądy administracyjne w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Jeżeli sąd nie rozpoznał jeszcze sprawy, mimo że od dnia jej wniesienia minęło co najmniej dziewięć miesięcy, w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się możliwość wystąpienia o zastosowanie odpowiedniego środka. Ponadto jeżeli sąd odroczył rozprawę o więcej niż trzy miesiące bez zgody stron, stronom przysługuje prawo do zaskarżenia postanowienia sądu. W Estonii obowiązują przepisy szczególne regulujące kwestie związane ze środkami tymczasowymi, które sąd może zastosować w celu zapewnienia dziecku ochrony i zabezpieczenia powództwa; prawo dopuszcza również możliwość zwolnienia dzieci ze specjalnymi potrzebami z obowiązku udziału w rozprawie.

3. Wielodyscyplinarne podejście

Odpowiedzialność za kwestie związane z ochroną dzieci spoczywa na rządzie Republiki, Radzie ds. Ochrony Dzieci, Ministerstwie Spraw Społecznych, Radzie Ubezpieczeń Społecznych, gubernatorach prowincji i organach samorządu terytorialnego, stosownie do obowiązków powierzonych im zgodnie z ustawą o ochronie dzieci.

4. Szkolenie specjalistów

Szkolenia dla sędziów organizuje Rada ds. Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości działająca przy Sądzie Najwyższym zgodnie z przepisami estońskiej ustawy o sądownictwie. Estońska Izba Adwokacka jest członkiem Rady Izb Adwokackich Unii Europejskiej i komunikuje się z innymi państwami członkowskimi w kwestiach dotyczących szkoleń za jej pośrednictwem.

5. Dobro dziecka

Wiele aktów prawnych odnosi się do dobra dziecka. W [ustawie o ochronie dzieci](#) (§ 21) ustanowiono obowiązek kierowania się przede wszystkim dobrem dziecka.

6. Monitorowanie i wykonywanie orzeczeń w postępowaniach z udziałem dzieci

Ponieważ dzieci nie mają zdolności procesowej, sąd nie informuje ich osobiście o wydaniu wyroku ani o jego wykonaniu. Po uprawomocnieniu się wyroku przedstawiciel ustawowy dziecka może zwrócić się do komornika z wnioskiem o jego wykonanie. Przyjmuje się, że odpowiedzialność za przekazanie dziecku informacji na temat postępowania egzekucyjnego spoczywa na jego przedstawicielu ustawowym.

7. Dostępność środków zaskarżenia

W Estonii dzieci biorące udział w postępowaniach przed sądem cywilnym reprezentują ich przedstawiciele ustawowi, przy czym domniemywa się, że wspomniani przedstawiciele kierują się dobrem dziecka. Dlatego też – co do zasady – przedstawiciele ustawowi dzieci mogą składać pisma i wnosić środki zaskarżenia do sądu w imieniu reprezentowanych przez siebie dzieci bez konieczności uzyskania ich zgody. Z przepisów wynika jednak, że dziecko może również samodzielnie złożyć pismo lub wnieść środek zaskarżenia do sądu. W takim przypadku co do zasady oczekuje się, że przedstawiciel ustawowy niezwłocznie dołączy do dziecka. W postępowaniu nieprocesowym w sprawach rodzinnych dziecko, które ukończyło 14. rok życia i które dysponuje wystarczającą wiedzą na temat przebiegu postępowania, może zaskarżyć orzeczenie sądu nawet wówczas, gdy nie reprezentuje go przedstawiciel ustawowy.

8. Procedura przysposobienia, uwzględniając przysposobienie międzynarodowe

Osoba mająca zamiar przysposobić dziecko składa wniosek o przysposobienie do organów administracji rządowej w prowincji. Jeżeli odpowiedni organ administracji rządowej w prowincji uzna, że spełniono przesłanki przysposobienia, osoba mająca zamiar przysposobić dziecko składa wniosek o przysposobienie do sądu. Wniosek o przysposobienie składa się do sądu właściwego dla miejsca zamieszkania przysposobianego dziecka. Jeżeli miejsce zamieszkania rodzica adopcyjnego lub przysposobianego dziecka nie znajduje się na terytorium Estonii, sąd nie wyda orzeczenia o przysposobieniu, dopóki nie uzyska zgody komisji ds. przysposobień międzynarodowych działającej przy Ministerstwie Spraw Społecznych Republiki Estońskiej. Dziecko, które ukończyło 10. rok życia, można przysposobić wyłącznie wówczas, gdy wyrazi na to zgodę.

[Wymiar sprawiedliwości przyjazny dziecku w Estonii\(469 kB\)](#) (469 Kb) [en](#)

Ostatnia aktualizacja: 31/07/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.